

4. Organem wykonawczym Rady jest Sekretariat Rady.

5. Sposób prowadzenia prac Rady i organizację Sekretariatu Rady określi statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim.

6. Wydatki Rady i Sekretariat Rady będą finansowane w części 5 budżetu centralnego, w trybie przewi-

dziannym uchwałą Rady Ministrów Nr 70 z dnia 16 lutego 1952 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa na rok 1952 (Monitor Polski Nr A-24, poz. 304).

7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

656

UCHWAŁA Nr 442 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 maja 1952 r.

w sprawie utworzenia w Ministerstwie Poczty i Telegrafów Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Łączności.

W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania zaopatrzenia w resorcie poczty i telegrafów, ujednoczenia i wzmocnienia kierownictwa służby zaopatrzenia, wzmoczenia operatywności i powiązania z terenem Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Tworzy się w Ministerstwie Poczty i Telegrafów Centralny Zarząd Zaopatrzenia Łączności, zwany dalej w skróceniu „C. Z. Z. Ł.”.

§ 2. Przedmiotem działania C. Z. Z. Ł. jest:

- 1) planowanie, rozdzielnictwo i sprawy związane z realizacją zaopatrzenia w materiały, urządzenia techniczne i sprzęt oraz śledzenie racjonalnej gospodarki nimi w aparacie łączności,
- 2) nadzór, koordynacja i ogólne kierownictwo podległych składnic na rozrachunku gospodarczym, utwo-

rzonych odrębnymi zarządzeniami Ministra Poczty i Telegrafów dla bezpośredniego zaopatrywania jednostek i przedsiębiorstw resortu poczty i telegrafów.

§ 3. Szczegółowy zakres działania i organizację wewnętrzną C. Z. Z. Ł. określi Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 4. Wykonanie uchwały oraz ustalenie terminu rozpoczęcia działalności C. Z. Z. Ł. porucza się Ministrowi Poczty i Telegrafów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

657

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW ORAZ MINISTRÓW: FINANSÓW, GOSPODARKI KOMUNALNEJ, HUTNICTWA I GÓRNICTWA

z dnia 30 maja 1952 r.

w sprawie usuwania niektórych skutków szkód górniczych.

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1950 r. w sprawie zasad usuwania skutków szkód górniczych spowodowanych przez państwowe przedsiębiorstwa górnicze oraz zapobiegania ich powstawaniu, w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Usunięcie skutków szkód górniczych w budynkach lub urządzeniach polega w zasadzie na doprowadzeniu ich do stanu użytecznego, przy uwzględnieniu potrzeb gospodarki socjalistycznej i postępu technicznego.

§ 2. Za wyrządzone robotami górniczymi szkody w plonach rolnych należy się poszkodowanemu odszkodowanie w gotówce, stanowiące różnicę pomiędzy wartością plonu tego samego gatunku, uzyskanego na innym pobliskim gruncie tej samej jakości, a wartością plonu, uzyskanego na gruncie, na którym w danym roku nastąpiło uszkodzenie.

§ 3. Przedsiębiorstwo górnicze nie ponosi kosztów usunięcia skutków szkód górniczych powstałych w budynkach lub urządzeniach wykonanych bez wymaganej zgody właściwej władzy oraz w przypadkach

przewidzianych w art. 103 ust. 3 prawa górniczego z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654 z późniejszymi zmianami).

§ 4. Przedsiębiorstwo górnicze ponosi koszty kotwienia budynków, znajdujących się na terenach, pod którymi przeprowadza się odbudowę górniczą, a to celem zabezpieczenia tych budynków przed szkodami.

§ 5. Koszty usunięcia skutków szkód górniczych oraz akcji zapobiegawczej (kotwienia) pokrywa przedsiębiorstwo górnicze, którego roboty wyrządziły szkodę.

§ 6. 1. Celem zgromadzenia środków finansowych na usuwanie skutków szkód górniczych i zapobieganie ich powstawaniu (kotwienie) każde przedsiębiorstwo górnicze (kopalnia) tworzy fundusz szkód górniczych przez obciążenie kosztów wydobycia narzutem od każdej wydobytej tony kopaliny. Wysokość narzutu ustala właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów corocznie indywidualnie dla każdego przedsiębiorstwa górniczego.

2. Przedsiębiorstwo górnicze gromadzi fundusz szkód górniczych na własnym specjalnym rachunku we właściwym oddziale Narodowego Banku Polskiego.

3. W przypadkach gdy suma należności przekracza faktycznie zakumulowane przez przedsiębiorstwo górnicze środki na fundusz szkód górniczych, pokrycie nastę-

puje z kredytów antycypacyjnych na poczet akumulacji funduszu do wysokości planowanej akumulacji w roku kalendarzowym.

4. Środki finansowe, zakumulowane na rachunku funduszu szkód górniczych i nie wykorzystane w danym roku, pozostają do dyspozycji przedsiębiorstwa w roku następnym.

§ 7. Właściwy minister w razie potrzeby może w obrębie podległych mu przedsiębiorstw górniczych przetranszować sumy funduszy szkód górniczych jednych przedsiębiorstw na fundusz innych przedsiębiorstw górniczych.

§ 8. Z funduszu szkód górniczych pokrywa się koszty usunięcia tych szkód górniczych, które zostały zgłoszone najdalej w ciągu trzech lat od dnia ich ujawnienia. Przedsiębiorstwo górnicze nie może się uchylać od pokrycia kosztów usunięcia skutków szkód górniczych ujawnionych po dniu 9 maja 1945 r. w budynkach mieszkalnych nadających się do naprawy, a zgłoszonych przed dniem 31 grudnia 1953 r.

§ 9. 1. Wszelkie należności z tytułu usunięcia skutków szkód górniczych i zapobiegania ich powstawaniu pokrywane są stosownie do przepisów niniejszego zarządzenia w ciężar funduszu szkód górniczych, gromadzonego we właściwym dla przedsiębiorstwa górniczego oddziale Narodowego Banku Polskiego. O dokonanych wypłatach bank zawiadamia przedsiębiorstwo górnicze.

2. Koszty sporządzenia kosztorysu i dokumentacji technicznej robót, mających na celu usunięcie skutków szkód górniczych i zapobieganie ich powstawaniu, uważa się za koszt naprawy, podlegający zapłaceniu z funduszu szkód górniczych.

§ 10. Koszty robót remontowych nie przekraczające kwoty 3.000 zł na 1 obiekt mogą być realizowane za zgodą przedsiębiorstwa górniczego na podstawie rachunku za wykonane roboty.

II. Usuwanie skutków szkód górniczych w obiektach wykonawców narodowych planów gospodarczych.

§ 11. 1. Wykonawca narodowych planów gospodarczych otrzymuje z funduszu szkód górniczych sumy na pokrycie kosztów usunięcia skutków szkód górniczych w użytkowanych przez niego budynkach lub urządzeniach.

2. Dokonanie naprawy obowiązuje wykonawcę narodowych planów gospodarczych, którego budynek lub urządzenie uległo uszkodzeniu.

§ 12. 1. Koszty robót realizowane są w rozmiarach ustalonych kosztorysem oraz dokumentacją techniczną. Kosztorys oraz dokumentacja techniczna powinny być sporządzone przez osoby określone w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 z późniejszymi zmianami) na zlecenie zainteresowanego wykonawcy narodowych planów gospodarczych. Kosztorys powinien obejmować tylko koszty niezbędne. Wartość materiałów, jakie można uzyskać z uszkodzonego obiektu po potrąceniu kosztów uzyskania tych materiałów, oraz kwoty potrzebne na naprawę uszkodzeń powstałych z innych przyczyn lub na skutek normalnego zużycia, odlicza się od sumy ustalonej kosztorysem. Kosztorys powinien być uzgodniony pomiędzy przedsiębiorstwem górniczym i wykonawcą narodowych planów gospodarczych.

2. Wydatki pokrywane są z funduszu szkód górniczych w ramach kosztorysu na podstawie akceptowanych przez zleceniodawcę rachunków za wykonane roboty.

§ 13. 1. O ile strony uzgodnią, że naprawa uszkodzonego obiektu jest niecelowa, lecz zachodzi konieczność wykonania inwestycji zastępczej, wykonawca narodowych planów gospodarczych realizować może w ciężar funduszu szkód górniczych kwotę ustaloną kosztorysem inwestycji zastępczej. W tym przypadku wykonawca narodowych planów gospodarczych przekaże odpowiednio środki finansowe z Narodowego Banku Polskiego do Banku Inwestycyjnego, który finansuje inwestycję zastępczą. Wartość materiałów, które można uzyskać z uszkodzonego obiektu, odlicza się od sumy kosztorysu, po uwzględnieniu kosztów uzyskania tych materiałów.

2. O ile strony uzgodnią, że naprawa jest niecelowa i nie istnieje potrzeba wykonania inwestycji zastępczej, wówczas Bank wypłaca wykonawcy narodowych planów gospodarczych sumę, stanowiącą równowartość wartości technicznej uszkodzonego obiektu po uwzględnieniu stopnia zużycia i wartości materiałów, jakie można uzyskać z uszkodzonego obiektu, po uwzględnieniu kosztów uzyskania tych materiałów.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwo górnicze nie ponosi kosztów usunięcia skutków szkód górniczych w przypadku całkowitego zniszczenia wskutek robót górniczych budynków, należących do wykonawcy narodowych planów gospodarczych, uprawnionego do korzystania z dotacji budżetowych Państwa na inwestycje.

2. Za całkowite zniszczenie budynku należy uważać zniszczenie wynoszące co najmniej 66% wartości technicznej budynku.

3. Stopień zniszczenia budynku, w razie sporu, ustala prezydium powiatowej rady narodowej jako władza budowlana.

4. Gdy stopień zniszczenia wynosi co najmniej 66% wartości technicznej budynku, wykonawca narodowych planów gospodarczych obowiązany jest przedstawić przedsiębiorstwu górniczemu zaświadczenie organu sprawującego bezpośredni nadzór nad wykonawcą, że nie korzysta z dotacji budżetowych Państwa na inwestycje.

§ 15. W przypadkach zaistnienia sporu między przedsiębiorstwem górniczym a wykonawcą narodowych planów gospodarczych okręgowy urząd górniczy:

- 1) orzeka o istnieniu związku przyczynowego między robotami górniczymi a powstałą szkodą;
- 2) ustala datę ujawnienia szkody górniczej;
- 3) ustala przedsiębiorstwo górnicze odpowiedzialne za szkodę górniczą, a w przypadku gdy szkoda spowodowana została robotami kilku przedsiębiorstw — ustala stosunek ich współodpowiedzialności;
- 4) ustala, czy naprawa jest możliwa i celowa ze względu na miejscowe warunki geologiczne w związku z odbudową górniczą.

§ 16. 1. O ile ustalenie sumy kosztorysu nie może być dokonane w drodze uzgodnienia między poszkodowanym wykonawcą narodowych planów gospodarczych a przedsiębiorstwem górniczym, wówczas wysokość tej sumy ustala komisja przy właściwym okręgowym urzędzie górniczym.

2. W skład komisji wchodzi:

- 1) przedstawiciel okręgowego urzędu górniczego jako przewodniczący;
- 2) przedstawiciel jednostki nadrzędnej poszkodowanego;

3) przedstawiciel jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa górniczego.

3. Decyzje komisji zapadają zwykłą większością głosów i są ostateczne. Komisję powołuje okręgowy urząd górniczy na wniosek jednostki nadrzędnej poszkodowanego lub przedsiębiorstwa górniczego w oparciu o stwierdzenie, że ustalenie sumy kosztorysu nie nastąpiło pomimo upływu 14 dni od dnia złożenia kosztorysu. Okręgowy urząd górniczy wyznaczy termin posiedzenia nie później niż w 14 dni od daty wpłynięcia wniosku o powołanie komisji. Nieprzybycie na posiedzenie komisji przedstawiciela poszkodowanego lub przedsiębiorstwa górniczego nie stanowi przeszkody do wydania decyzji.

§ 17. 1. Podstawą do uzyskania z funduszu szkód górniczych odszkodowania za szkody w płonach gospodarstwa rolnego, prowadzonego przez wykonawcę narodowych planów gospodarczych, jest prawomocne orzeczenie prezydium rady narodowej, ustalające w szczególności:

- 1) teren, na którym nastąpiła szkoda w płonach ze wskazaniem miejsca położenia i ustalenia, kto prowadzi gospodarstwo;
- 2) że uprawa została dokonana przed uszkodzeniem gruntu;
- 3) datę ujawnienia szkody górniczej;
- 4) na czym polega uszkodzenie gruntu;
- 5) przedsiębiorstwo górnicze, obowiązane do zapłaty odszkodowania;
- 6) wysokość odszkodowania.

2. Prezydium powiatowej rady narodowej wydaje orzeczenie o wysokości odszkodowania za szkody w płonach po dokonaniu oględzin i przeprowadzeniu rozprawy. Do dokonania oględzin i przeprowadzenia rozprawy prezydium powiatowej rady narodowej wzywa:

- 1) wykonawcę narodowych planów gospodarczych, prowadzącego gospodarstwo, w którym wystąpiła szkoda;
- 2) przedsiębiorstwo górnicze, co do którego zachodzi przypuszczenie, że prowadzone przez nie roboty górnicze wywołały szkodę.

3. Nieprzybycie przedstawiciela wykonawcy narodowych planów gospodarczych lub przedsiębiorstwa górniczego nie ma wpływu na dokonanie oględzin lub odbycie rozprawy.

4. Prezydium powiatowej rady narodowej zwraca się do okręgowego urzędu górniczego o ustalenie okoliczności wymienionych w § 15 tylko wówczas, gdy okoliczności te są sporne.

5. Orzeczenie prezydium powiatowej rady narodowej może być zaskarżone w trybie przepisów o postępowaniu administracyjnym do prezydium wojewódzkiej rady narodowej, które orzeka ostatecznie.

§ 18. 1. Przedsiębiorstwo górnicze po uzyskaniu zgody okręgowego urzędu górniczego może zażądać od wykonawcy narodowych planów gospodarczych kotwienia wskazanych budynków w oznaczonym terminie.

2. Wykonanie kotwienia przeprowadza wykonawca narodowych planów gospodarczych, realizując w ciężar funduszu szkód górniczych rachunki za wykonane roboty w ramach uzgodnionej pomiędzy stronami kosztorysu. W przypadku nieuzgodnienia kosztorysu ma odpowiednio zastosowanie przepis § 16.

3. Niewykonanie kotwienia przez wykonawcę narodowych planów gospodarczych w uzgodnionym przez strony terminie zwalnia przedsiębiorstwo górnicze od obowiązku naprawienia w razie nastąpienia w tym budynku szkody górniczej.

III. Usuwanie skutków szkód górniczych w obiektach nie należących do wykonawców narodowych planów gospodarczych.

§ 19. 1. Sumy przeznaczone na pokrycie kosztów usunięcia skutków szkód górniczych w obiektach, należących do osób nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych, otrzymuje właściwe terenowo prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Usunięcia skutków szkód górniczych dokonują prezydium powiatowych rad narodowych.

§ 20. Prezydium powiatowej rady narodowej orzeka o celowości naprawy budynku oraz o zakresie stosowania środków zapobiegawczych.

§ 21. Prezydium powiatowej rady narodowej otrzymuje z funduszu szkód górniczych sumy niezbędne do usunięcia skutków szkód górniczych po przedstawieniu:

- 1) prawomocnego orzeczenia prezydium rady narodowej o celowości naprawy;
- 2) kosztorysu i dokumentacji technicznej robót, które mają być wykonane, sporządzonych na zlecenie prezydium rady narodowej, a uzgodnionych z przedsiębiorstwem górniczym; kosztorysy i dokumentacja techniczna powinny być sporządzone przez osoby wymienione w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 z późniejszymi zmianami).

§ 22. Wszczęcie postępowania o ustalenie celowości naprawy następuje na wniosek właściciela lub posiadacza budynku, przedsiębiorstwa górniczego lub z urzędu przez prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 23. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej wydaje orzeczenie o celowości dokonania naprawy po przeprowadzeniu oględzin i rozprawy.

2. Do dokonania oględzin i przeprowadzenia rozprawy prezydium powiatowej rady narodowej wzywa:

- 1) przedsiębiorstwo górnicze, co do którego zachodzi przypuszczenie, że prowadzone przez nie roboty wywołały szkodę;
- 2) właściciela lub posiadacza budynku.

3. Nieprzybycie przedstawiciela przedsiębiorstwa górniczego, właściciela lub posiadacza budynku nie ma wpływu na dokonanie oględzin lub odbycie rozprawy.

§ 24. Orzeczenie o celowości dokonania naprawy w szczególności powinno zawierać:

- 1) dokładne określenie uszkodzonego budynku ze wskazaniem miejsca jego położenia, ustalenie, w czym jest posiadaniu i na jakie cele jest użytkowany;
- 2) dokładne ustalenie, na czym polega uszkodzenie i jakie roboty mają być wykonane celem naprawy;
- 3) ustalenie, w jakim stopniu budynek był zużyty na skutek normalnego użytkowania lub uszkodzony z innych przyczyn;
- 4) ustalenie, że powstała szkoda wynikała na skutek prowadzenia robót górniczych;
- 5) ustalenie, które przedsiębiorstwo górnicze jest obowiązane do naprawienia szkody;
- 6) ustalenie, że uszkodzony budynek został wzniesiony za zezwoleniem władzy;
- 7) ustalenie, że uszkodzony budynek nadaje się do naprawy i nie jest przeznaczony do rozbiórki w okresie najbliższych trzech lat;
- 8) datę ujawnienia szkody górniczej.

§ 25. W razie sporu okręgowy urząd górniczy:

- 1) orzeka o istnieniu związku przyczynowego między robotami górniczymi a powstałą szkodą;

- 2) ustala datę ujawnienia szkody górniczej;
- 3) ustala przedsiębiorstwo górnicze odpowiedzialne za szkodę, a w przypadku gdy szkoda spowodowana została robotami kilku przedsiębiorstw — ustala stosunek ich współodpowiedzialności;
- 4) ustala, czy naprawa jest możliwa i celowa ze względu na miejscowe warunki geologiczne w związku z odbudową górniczą.

§ 26. 1. Kosztorys powinien obejmować tylko koszty niezbędne. Wartość materiałów, jakie można uzyskać z uszkodzonego budynku po uwzględnieniu kosztów uzyskania tych materiałów, oraz kwoty potrzebne na naprawę uszkodzeń powstałych z innych przyczyn lub na skutek normalnego zużycia odlicza się od sumy kosztorysu.

2. Prezydium powiatowej rady narodowej pokrywa w ramach kosztorysu wydatki na podstawie zaakceptowanych przez siebie rachunków za wykonane roboty z sum otrzymanych zgodnie z przepisem § 19.

§ 27. Orzeczenie prezydium powiatowej rady narodowej może być zaskarżone w trybie przepisów o postępowaniu administracyjnym do prezydium wojewódzkiej rady narodowej, które orzeka ostatecznie.

§ 28. Prezydium powiatowej rady narodowej obraca otrzymane od przedsiębiorstwa górniczego sumy w całości na dokonanie naprawy uszkodzonych budynków.

§ 29. Dokonanie naprawy budynku w trybie niniejszego zarządzenia stanowi pokrycie w naturze strat, przewidziane w art. 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. zawierającego prawo górnicze (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654 wraz z późniejszymi zmianami).

§ 30. 1. Przedsiębiorstwo górnicze wypłaca z funduszu szkód górniczych odszkodowanie za szkody w płonach rolnych w gotówce bezpośrednio użytkownikowi gospodarstwa rolnego.

2. Podstawą do wypłaty odszkodowania jest prawomocne orzeczenie prezydium rady narodowej.

3. Prezydium powiatowej rady narodowej wszczy na postępowanie na wniosek zainteresowanego posiadacza gospodarstwa rolnego.

4. Prezydium powiatowej rady narodowej wydaje orzeczenie po dokonaniu oględzin i przeprowadzeniu rozprawy.

5. Do dokonania oględzin i przeprowadzenia rozprawy prezydium powiatowej rady narodowej wzywa:

- 1) przedsiębiorstwo górnicze, co do którego zachodzi przypuszczenie, że prowadzone przez nie roboty górnicze wywołały szkody;
- 2) użytkownika gospodarstwa rolnego.

6. Nieprzybycie przedstawiciela przedsiębiorstwa górniczego lub użytkownika gospodarstwa rolnego nie ma wpływu na dokonanie oględzin lub odbycie rozprawy.

7. Orzeczenie powinno zawierać w szczególności:

- 1) ustalenie terenu, na którym wystąpiła szkoda w płonach, ze wskazaniem miejsca położenia i ustalenia, kto prowadzi gospodarstwo oraz kto jest uprawniony do otrzymania odszkodowania;
- 2) ustalenie, że uprawa została dokonana przed uszkodzeniem gruntu;
- 3) datę ujawnienia szkody górniczej;
- 4) ustalenie, na czym polega uszkodzenie gruntu;
- 5) wysokość odszkodowania;
- 6) ustalenie przedsiębiorstwa górniczego obowiązującego do zapłaty odszkodowania.

8. Prezydium powiatowej rady narodowej zwraca się do okręgowego urzędu górniczego o ustalenie okoliczności, wymienionych w § 25, tylko w razie sporu.

9. Przepis § 27 ma odpowiednie zastosowanie do orzeczenia prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 31. 1. Przedsiębiorstwo górnicze po uzyskaniu zgody okręgowego urzędu górniczego zwraca się do prezydium powiatowej rady narodowej o dokonanie kotwienia budynków celem zabezpieczenia ich przed szkodami górniczymi.

2. Kotwieniu w razie potrzeby podlegają budynki:

- 1) wzniesione za zezwoleniem władzy;
- 2) nie przewidziane do rozbiórki w okresie najbliższych trzech lat;
- 3) nadające się do dalszego użytkowania.

3. Domy zawierające nie więcej niż 8 izb mieszkalnych, zamieszkałe przez osoby zatrudnione w instytucjach lub przedsiębiorstwach uspołecznionych, mogą ulegać w razie potrzeby kotwieniu nawet wówczas, gdy zostały wzniesione bez zezwolenia władzy. Zezwolenia na kotwienie takich budynków udziela minister, któremu podlega przedsiębiorstwo górnicze mające ponieść koszty kotwienia. Wniosek o zezwolenie składa prezydium powiatowej rady narodowej.

4. Ustalenia, czy budynek odpowiada warunkom ust. 2, dokonuje prezydium powiatowej rady narodowej w porozumieniu z okręgowym urzędem górniczym.

5. Kotwienie przeprowadza przedsiębiorstwo wskazane przez prezydium powiatowej rady narodowej, realizując koszty w ciężar funduszu szkód górniczych w ramach uzgodnionego pomiędzy stronami kosztorysu. W przypadku niemożności uzgodnienia kosztorysu ma odpowiednie zastosowanie przepis § 27.

IV. Planowanie usuwania skutków szkód górniczych.

§ 32. 1. Przedsiębiorstwo górnicze corocznie sporządza plan usunięcia skutków szkód górniczych według wzoru stanowiącego załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia. Plan obejmuje szkody górnicze zgłoszone między dniem 1 lipca poprzedniego roku a 30 czerwca bieżącego roku. Zgłoszeniem szkody jest zawiadomienie przedsiębiorstwa górniczego przez wykonawcę narodowych planów gospodarczych lub prezydium powiatowej rady narodowej o powstałej szkodzie. Zgłoszenie powinno zawierać w szczególności:

- 1) dokładny opis uszkodzonego obiektu ze wskazaniem jego położenia;
- 2) ustalenie, na czym polega szkoda górnicza,
- 3) datę ujawnienia szkody górniczej;
- 4) ustalenie, do kogo obiekt należy.

2. Plan usunięcia skutków szkód górniczych przedsiębiorstwo górnicze sporządza na podstawie:

- 1) przedstawionych przez prezydium powiatowej rady narodowej planów rzeczowych w zakresie szkód w obiektach znajdujących się pod zarządem prezydium powiatowych rad narodowych oraz w obiektach, należących do osób nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych;
- 2) planów rzeczowych przedstawionych przez pozostałych wykonawców narodowych planów gospodarczych, nie podlegających prezydium rad narodowych;
- 3) zgłoszonych szkód górniczych w obiektach własnych przedsiębiorstwa górniczego.

3. Plany rzeczowe, o których mowa w ust. 2, powinny być sporządzone według wzorów, stanowiących załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

4. Plan usunięcia skutków szkód górniczych obejmuje ponadto rezerwę do planu.

5. Plany wymienione w ust. 2 przedstawiane są przedsiębiorstwu górnictwu w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.

§ 33. Przedsiębiorstwo górnicze sporządza plan usunięcia skutków szkód górniczych i przedstawia za pośrednictwem organu sprawującego bezpośredni nadzór właściwemu ministrowi do zatwierdzenia. Plan usunięcia skutków szkód górniczych powinien być sporządzony i zatwierdzony w terminie umożliwiającym włączenie go do planu techniczno-przemysłowo-finansowego przedsiębiorstwa.

§ 34. Właściwy minister po porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zatwierdza plan usuwania skutków szkód górniczych i ustala wysokość rezerwy do planu oraz podział funduszu szkód górniczych na pokrycie kosztów usunięcia szkód górniczych lub kotwienia w obiektach:

- 1) należących do wykonawców narodowych planów gospodarczych;
- 2) należących do osób, nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych;
- 3) własnych przedsiębiorstwa górnictwa.

§ 35. 1. Rezerwa do planu, o której mowa w §§ 32 i 34, służy na pokrycie kosztów usuwania skutków szkód górniczych w obiektach nie objętych planem usuwania skutków szkód górniczych, których naprawa jest niezwłocznie konieczna ze względu na interes publiczny, w szczególności:

- 1) w urządzeniach użyteczności publicznej;
- 2) w budynkach, wymagających naprawy ze względu na bezpieczeństwo publiczne lub bezpieczeństwo pracy;
- 3) w plonach rolnych oraz w szczególnych przypadkach, uzgodnionych pomiędzy przedsiębiorstwem górnictwem a wykonawcą narodowych planów gospodarczych.

2. Ponadto z rezerwy do planu pokrywa się koszty dokumentacji technicznej i kosztorysu.

§ 36. Przedsiębiorstwo górnicze po otrzymaniu zatwierdzonego planu zawiadamia niezwłocznie zainteresowanych wykonawców narodowych planów gospodarczych oraz prezydium powiatowych rad narodowych o wysokości sumy, jaka została przeznaczona na pokrycie kosztów usunięcia skutków szkód górniczych.

§ 37. Sumy przeznaczone na usuwanie skutków szkód górniczych przez prezydium rad narodowych włączone zostaną do budżetów właściwych rad narodowych bądź planów finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw komunalnych w formie dodatkowych budżetów bądź dodatkowych planów finansowo-gospodarczych.

§ 38. 1. W przypadkach szkód górniczych w urządzeniach użyteczności publicznej (koleje, tramwaje, przewody elektryczne, gazowe, wodociągowe, telefoniczne itp.) wykonawca narodowych planów gospodarczych, do którego należy uszkodzony obiekt, powinien jednocześnie z przystąpieniem do naprawy zawiadomić przedsiębiorstwo górnicze, którego roboty spowodowały szkodę, o uszkodzeniu i rozpoczęciu naprawy. Kosztorys na te roboty wykonawca narodowych planów gospodarczych obowiązany jest sporządzić i przedstawić do uzgodnienia przedsiębiorstwu górnictwu w terminie 30 dni od chwili rozpoczęcia naprawy.

2. Postanowienia ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku usuwania skutków szkód górniczych w budynkach ze względu na bezpieczeństwo publiczne lub bezpieczeństwo pracy.

3. W przypadku niemożności uzgodnienia kosztorysu ma odpowiednie zastosowanie przepis § 16.

§ 39. Sumy należne z tytułu odszkodowania za szkody w plonach rolnych realizowane są w ciężar funduszu szkód górniczych na podstawie orzeczeń przewidzianych w § 17 lub § 30.

§ 40. Koszty sporządzenia kosztorysów i dokumentacji technicznej pokrywane są w ciężar funduszu szkód górniczych na wniosek zobowiązanego do usunięcia skutków szkód górniczych bez obowiązku uzyskiwania akceptacji przedsiębiorstwa górnictwa. Kwoty te podlegają zwrotowi, jeżeli w toku postępowania zostanie prawomocnie stwierdzone, że przedsiębiorstwo górnicze nie ma obowiązku pokrycia kosztów naprawy uszkodzonego obiektu.

V. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 41. Roboty, które są wykonywane w chwili wejścia w życie niniejszego zarządzenia, a nie zakończone, ulegają w części nie sfinansowanej włączeniu do planu na rok 1952.

§ 42. Wysokość narzutu (§ 6) na rok 1953 zostanie ustalona po zasięgnięciu opinii Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 43. Prezydium powiatowych rad narodowych w terminie do dnia 30 czerwca 1952 r. sporządzą na rok 1952 plany rzeczowe przewidziane w § 32 ust. 2 pkt 1 i przedstawiają je przedsiębiorstwom górnictwem.

§ 44. 1. Plan usuwania skutków szkód górniczych na rok 1952 przedsiębiorstwa górnicze sporządzą w terminie do dnia 15 lipca 1952 r. i przedstawiają go organowi sprawującemu bezpośredni nadzór, który w terminie do dnia 30 lipca 1952 r. przedstawi go wraz ze swoją opinią właściwemu ministrowi.

2. W terminie do dnia 30 czerwca 1952 r. centralne zarządy lub jednostki równorzędne, którym podlegają przedsiębiorstwa górnicze, dokonają rozdziału środków funduszu szkód górniczych pomiędzy nadzorowane przedsiębiorstwa górnicze proporcjonalnie do wysokości aktualnych i przyszłych zobowiązań przedsiębiorstw górniczych z tytułu szkód górniczych.

§ 45. Przepisy niniejszego zarządzenia, odnoszące się do prezydiów powiatowych rad narodowych, stosuje się również do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 46. Odrębne przepisy uregulują sprawę usuwania skutków szkód górniczych w budynkach nie nadających się do naprawy lub przeznaczonych do rozbiórki, a należących do osób nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych.

§ 47. Zagadnienia dotyczące ustalenia trybu finansowania robót wynikłych ze szkód górniczych we własnych obiektach przedsiębiorstw górniczych, jeżeli roboty te są wykonywane systemem gospodarczym — będą uregulowane w drodze oddzielnych zarządzeń ministrów właściwych dla danych przedsiębiorstw w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 48. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz
Minister Finansów: K. Dąbrowski
Minister Gospodarki Komunalnej: K. Mijał
Kierownik Ministerstwa Hutnictwa: K. Żemaitis
Minister Górnictwa: R. Nieszporek

Kopalnia

Załączniki do zarządzenia Prezesa Rady Ministrów oraz Ministrów: Finansów, Gospodarki Komunalnej, Hutnictwa i Górnictwa z dnia 30 maja 1952 r. (poz. 657).

Wzór Nr 1

PLAN USUWANIA SKUTKÓW SZKÓD GÓRNICZYCH I ZAPOBIEGANIA ICH POWSTAWANIU NA ROK . . .

Lp.	Grupa poszkodowanych	Koszt robót w złotych				Rodzaj wykonawstwa w zł		
		remonty	zabezpieczenia	inwestycje zastępcze	razem	systemem zleconym	sposobem gospodarczym	Zatwierdzone przez Ministerstwo
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Prezydium rad narodowych na roboty w obiektach własnych							
2	Szkody własne przedsiębiorstwa górniczego							
3	Inni wykonawcy narodowych planów gospodarczych na roboty w obiektach własnych kolejno wg resortów							
4	Prezydium rad narodowych w obiektach należących do osób nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych							
5	Rezerwa na pokrycie szkód nagłych w budynkach, urządzeniach użytku publicznego i placach oraz na pokrycie kosztów dokumentacji							
6	Razem							

Podpisy: Główny księgowy kopalni:

Dyrektor kopalni:

Załącznik do wzoru Nr 1

PLAN POKRYCIA FINANSOWEGO W ROKU . . .
FUNDUSZU SZKÓD GÓRNICZYCH

1	Plan	Lecyzja Ministra
1	2	3
A. Pozostałość z roku ubiegłego		
B. Akumulacja własna w roku bieżącym		
Uzupełnienie środków własnych z funduszu szkód górniczych innych kopalni		
Część środków własnych postawiona do dyspozycji Ministra na uzupełnienie innych funduszy szkód górniczych		
D. Razem pokrycie planu		
E. Preliminowane wydatki		
F. Nadwyżka Niedobór		
G. Wysokość narzutu na 1 t kopaliny		

Podpisy: Główny księgowy kopalni:

Dyrektor kopalni:

Centralny zarząd lub jednostka równorzędna:

Objaśnienie.

Plan usuwania skutków szkód górniczych wraz z pokryciem planu finansowego sporządza każda kopalnia w trzech egzemplarzach, przesyłając dwa z nich we wskazanym trybie i terminie do właściwego ministerstwa z wnioskiem o zatwierdzenie. Kopalnia przesyła zatwierdzony plan do właściwego oddziału Narodowego Banku Polskiego.

(jednostka sporządzająca plan)

Wzór Nr 2

**PLAN RZECZOWY USUWANIA SKUTKÓW SZKÓD GÓRNICZYCH
W ROKU**

A. Zestawienie ogólne.

Lp.	Rodzaj obiektów	Remonty	K o s z t y r o b ó t			Wykonawstwo	Uwagi
			zabezpieczenie	inwestycje zastępcze	razem		
1	Budynki mieszkalne: własne innych użytkowników						
2	Budynki niemieszkalne						
3	Urządzenia użytku publicznego						
4	I n n e						
5	Razem koszt robót zł						

B. Wykazy obiektów.**Wykaz 1a**

Lp.	Adres obiektu	Kubatura	Ilość izb	Ilość osób zamieszkałych	Rodzaj robót	Koszt robót wg dokumentacji	Koszt robót po uzgodnieniu z przedsiębiorstwem górniczym	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Wykaz 1b

Lp.	Adres obiektu	Właściciel	Kubatura	Ilość izb	Ilość osób zamieszkałych	Rodzaj robót	Koszt robót wg orzeczenia	Koszt robót wg dokumentacji	Koszt robót po uzgodnieniu z przedsiębiorstwem górniczym	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Wykaz 2

Lp.	Adres obiektu	Charakter użytkowanych obiektów	Kubatura	Ilość zatrudnionych w użytkowanych obiektach	Rodzaj robót	Koszt robót wg dokumentacji	Koszt robót po uzgodnieniu z przedsiębiorstwem górniczym	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Wykaz 3

Lp.	Określenie poszczególnych obiektów	Charakter usług	Rodzaj uszkodzenia i robót w jednostkach miary	Koszt robót wg dokumentacji	Koszt robót po uzgodnieniu z przedsiębiorstwem górniczym	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

Wykaz 4

Lp.	Adres obiektów lub określenie położenia	Funkcje gospodarcze obiektów	Rodzaj uszkodzenia i robót	Koszt robót wg dokumentacji	Koszt robót po uzgodnieniu z przedsiębiorstwem górniczym	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

Objaśnienia:

We wszystkich wykazach należy zgrupować w kolumnie „Rodzaj robót” kolejno: remonty zabezpieczenia i inwestycje zastępcze z tym, że w wykazie 1b inwestycje zastępcze wystąpić nie mogą, a w wykazach 3 i 4 zabezpieczenia wystąpią tylko wyjątkowo.

Do zestawienia ogólnego należy wykorzystać sumę pozycji w kolumnie „Koszt robót po uzgodnieniu z przedsiębiorstwem górniczym” bez względu na sporządzenie lub niesporządzenie dokumentacji.

O ile sporządzona została dokumentacja, a koszt robót nie został uzgodniony z przedsiębiorstwem, do zestawienia ogólnego wykorzystuje się kwotę nakładów wynikającą z dokumentacji, o czym należy uczynić wzmiankę w kolumnie „Uwagi”.